

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 5C/11/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8812214571
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 04. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Kopina
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2013:8812214571.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudcom JUDr. Martinom Kopinom v právnej veci navrhovateľa: Home Credit Slovakia, a.s., Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 36 234 176, zast. ERASMUS LEGAL, s.r.o., IČO: 36 789 615, Justičná 9, 811 07 Bratislava p r o t i odporkyňi: U. O., K.. X.X.XXXX, O. W. X. Q. XX/XX, B. K. I., o zaplatenie 728,50 eur s prísl., t a k t o

rozhodol:

Odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi sumu 694,69 eur.

Súd určuje, že odporkyňa je oprávnená uhrádzať túto sumu v mesačných splátkach po 30,00 eur a to tak, že každá splátka bude splatná mesačne, vždy do posledného dňa, toho ktorého kalendárneho mesiaca, po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že omeškania splnením jednej splátky má za následky zročnosti celého plnenia.

Odporkyňa je povinná nahradiť navrhovateľovi trovy konania, pozostávajúce zo súdneho poplatku 43,50 eur a trov právneho zastúpenia vo výške 141,79 eur, to všetko v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Súd určuje, že trovy konania je odporkyňa oprávnená platiť v splátkach po 10,00 eur mesačne a to tak, že každá z týchto splátok bude splatná vždy do posledného dňa, toho ktorého kalendárneho mesiaca, až do úplnej úhrady. V prípade omeškania splnením jednej splátky to bude mať za následnosť zročnosť celého plnenia.

V prevyšujúcej časti súd návrh zamietá.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal rozhodnutia, ktorým by súd uložil odporkyňi povinnosť uhradiť navrhovateľovi sumu 728,50 eur s príslušenstvom. Navrhovateľ uzatvoril s odporkyňou úverovú zmluvu Č.. XXXXXXXXXXXX, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru. Odporkyňa sa zaviazala uhradiť úver v mesačných splátkach. Nakoľko odporkyňa nesplácala úver podľa dohodnutých podmienok, navrhovateľ jej zaslal výzvu zo dňa 29.12.2009 k splateniu celého dlhu vo výške 728,50 eur, v lehote 15 dní od odoslania výzvy.

Podaním doručeným tunajšiemu súdu faxom dňa 8.4.2013 a doplneným písomným podaním dňa 10.4.2013 právny zástupca navrhovateľa špecifikoval žalovanú sumu.

Vykonaným dokazovaním a z predložených listín a to s obsahom žaloby vo veci samej, úverovou zmluvou Home Credit, úverovými zmluvnými podmienkami spoločnosti Home Credit Slovakia, výzvou k úhrade z 29.12.2009, výpisom z účtu, splátkovým kalendárom zistil tento skutkový stav veci:

Navrhovateľ a odporca ako klient uzavreli dňa 9.12.2008 úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej bol odporcovi poskytnutý úver vo výške 657,24 eur ktorý sa odporca zaviazal splácať v mesačných splátkach po 43,09 eur a to v 18 mesačných splátkach pri konečnej výške úveru 1659,70 eur.

Odporkyňa sa k žalobe vyjadrila na pojednávaní dňa 9.4.2013, že by mohla splácať tak po 10,00 eur alebo 15,00 eur. Viac jej nevyjde. Je sama doma a poberá čiastočný dôchodok, aj starobný dôchodok. Spolu ho poberá vo výške 220,00 eur mesačne. S tým, že jej manžel tiež nepracuje, je dôchodca a to starobný dôchodca a jeho príjem je vo výške nejakých 320,00 eur. Ona ten úver potrebovala preto, lebo jej manžel mal vtedy ísť do Prahy a potrebovali nejaký základ na to, aby išiel do práce. Jej manžel, keď išiel do Čiech, tak prvú výplatu dostal až po troch mesiacoch a musela platiť stravu a cestovné. Má výdavky aj na lieky, jednoducho koľko bude môcť, tak toľko pošle. Jej manžel sa volá X. Na starobnom dôchodku je už asi rok. Zároveň predložila aj preukaz občana s ťažkým zdravotným postihnutím E. Bola jej poskytnutá suma 15.000,00 Sk a nepamätá si, či jej boli poskytnuté dve platobné karty. Nepamätá si ani, či výška úveru bola 663,87 eur, pretože peniaze vyberali z bankomatu. Platila viac ako mala dohodnuté v zmluve, pretože chcela mať to čo najskôr splatené. Splácať prestala, pretože od roku 2009 manžel už vôbec nerobil. V Čechách mal príjem nejakých 12.000,- Sk, 13.000,-Sk mesačne

Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli Úverové podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. (ďalej len „Úverové podmienky“) a odporca podpisom potvrdil, že je s nimi oboznámený, že sú mu všetky ich ustanovenia zrozumiteľné, že ich považuje za dostatočne určité a prejavuje súhlas byť viazaný týmito podmienkami.

Podľa hlavy 1 § 1, § 2 Úverových podmienok tieto úverové podmienky sú zmluvnými podmienkami v zmysle § 273 Obchodného zákonníka a sú neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy uzatváranej medzi spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s. (ďalej len „spoločnosť“) a fyzickou osobou (ďalej len „klient“), ktorej znenie je uvedené na prednej strane tejto listiny. Úverové podmienky vymedzujú a zakotvujú práva a povinnosti medzi spoločnosťou a klientom, ktorému spoločnosť poskytuje úver na základe úverovej zmluvy.

Uzatvorením úverovej zmluvy sa spoločnosť zaväzuje klientovi poskytnúť dohodnutý úver, pričom po poskytnutí úveru sa stáva spoločnosť veriteľom z úverovej zmluvy a klient ako dlžník z úverovej zmluvy sa zaväzuje spoločnosti poskytnutý úver vrátiť a zaplatiť úroky (§ 3 hlavy 1 Úverových podmienok).

Podľa hlavy 5 § 1 Úverových podmienok klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutý úver a to v pravidelných mesačných splátkach, ktorých počet, výška a termín splatnosti sú určené v úverovej zmluve. V jednotlivých splátkach je zahrnutá príslušná časť úverovej istiny, úroky, poplatok za vedenie úverového účtu a úhrada za poistenie, ktoré je klient povinný platiť (ďalej iba splátka), ak z údajov na lícnej strane nevyplýva inak. Výška úroku sa zistí ako rozdiel súčinu výšky mesačnej splátky zníženej o výšku poplatku za vedenie úverového účtu a v prípade poistenia o výšku úhrady za poistenie a počtu splátok a výšky poskytnutého úveru.

V zmysle hlavy 5 § 8 Úverových podmienok sa zmluvné strany dohodli, že spoločnosť nie je viazaná tým, na aký účel klient platbu spoločnosti určí. Spoločnosť je oprávnená započítať platbu klienta na pohľadávky spoločnosti v tomto poradí: na záväzky klienta voči spoločnosti, ktoré vznikli z iného titulu ako z úverovej zmluvy, na zmluvné pokuty, na príslušenstvo úveru vrátane sankčného úroku, na vrátenie úveru, na ostatné pohľadávky z úverovej zmluvy.

Podľa hlavy 6 § 6 Úverových podmienok v prípade ak je dôsledkom porušenia povinnosti klienta uhradiť spoločnosti celý poskytnutý úver, je klient povinný uhradiť spoločnosti súčasne s úverom aj zmluvnú pokutu vo výške ušlého úroku, čiže čiastku, na ktorú by spoločnosti vznikol z titulu úveru nárok, ak by bol úver riadne splácaný v dohodnutých splátkach.

V zmysle hlavy 14 § 3, 4 Úverových podmienok v prípade omeškania úhrady splátky, alebo ich častí alebo zmluvných pokút alebo platieb podľa hlavy 7 § 6 týchto úverových podmienok je klient povinný zaplatiť úrok z omeškania vo výške 0,08% z dlžnej čiastky za každý deň omeškania, najmenej však 3,32 eur. V prípade omeškania s úhradou splátky úveru, alebo ich častí dlhšieho ako 7 dní je klient ďalej povinný zaplatiť spoločnosti zmluvnú pokutu vo výške 8% z čiastky, s ktorej úhradou je v omeškaní. V

prípade omeškania klienta s úhradou splátky úveru, či ich časti dlhšieho ako 6 mesiacov je klient ďalej povinný zaplatiť spoločnosti zmluvnú pokutu vo výške 5% z úveru, s ktorého vrátením spoločnosti je v omeškaní.

Podľa hlavy 14 § 12 Úverových podmienok úverová zmluva, úverové podmienky a zabezpečovacie vzťahy ako aj vzťahy vzniknuté následne na základe uvedených zmluvných vzťahov sa riadia príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka v znení neskorších predpisov, ako aj ustanoveniami Občianskeho zákonníka v platnom znení.

V zmysle § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 2 písm. a), b), zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľským úverom je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme. Zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom,

Ako vyplýva z ust. § 3 ods. 1, ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 52 ods. 1 až ods. 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy dňa 5.4.2007 (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

V zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka).

Podľa § 53 ods. 2, ods. 3, ods. 4 Občianskeho zákonníka, Ustanovenie odseku 1 sa nevzťahuje na predmet plnenia alebo cenu plnenia. Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

- a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,
- b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa,
- c) vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť dodávateľa za konanie alebo opomenutie, ktorým sa spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví,
- d) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu,
- e) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, že spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi,
- f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú,
- g) oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty,
- h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nespĺnil záväzky, ktoré vznikli,
- i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve,

j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľa oprávňujú k zvýšeniu ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

V zmysle § 54 ods. 1, ods. 2, Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia. (§ 544 ods. 2 OZ).

Podľa § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pri čiastočnom plnení peňažného dlhu sa plnenie dlžníka započítava najprv na istinu a potom na úroky, ak dlžník neurčí inak.

V ust. § 39 Občianskeho zákonníka sa uvádza, že neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení.

Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

Dôležitým rozhodnutím je rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci Océano Grupo Editorial SA a Rocío Murciano Quintero (C-240/98) a medzi Salvat Editores SA a José M. Sánchez Alcón Prades a spol., spojené prípady C-240/98 a C-244/98, z ktorého je zrejmá aj obligatornosť zásahu súdu proti nekalej podmienke: „Cieľ Článku 6 Smernice, ktorý od členských štátov vyžaduje stanoviť, že nečestné podmienky nie sú pre spotrebiteľa zaväzujúce, by sa nedosiahol, keby bol spotrebiteľ sám povinný vystúpiť proti nečestnej povahe takých podmienok. V sporoch, kde zahrnuté sumy sú často obmedzené, môžu byť právnické poplatky vyššie než vložená čiastka, čo môže spotrebiteľa odradiť, aby napadol použitie nečestnej podmienky. V počte členských štátov procedurálne predpisy umožňujú jednotlivcom brániť sa v takých konaniach a je reálne riziko, že spotrebiteľ kvôli neznalosti práva nespochybní podmienku prednesenú proti nemu. Z toho vyplýva, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť podmienky tohto druhu na svoj vlastný návrh“. Na základe vykonaného dokazovania súd zistil, že medzi navrhovateľom a odporkyňou bola uzavretá úverová zmluva, v zmysle ktorej navrhovateľ poskytol odporkyňi úver vo výške 497,91 eur a tento sa odporkyňa zaviazala splácať v 60 mesačných splátkach po 14,44 eur pri konečnej výške úveru 866,36 eur. Cena úveru teda činila 368,45 eur.

Keďže si túto svoju povinnosť odporkyňa neplnila, navrhovateľ dňa 29.12.2009 zosplatnil celý úver a vyzval ju na zaplatenie predmetnej sumy 728,50 eur. Ako vyplýva zo splátkového kalendára zmluvy.

V danom prípade sa súd zaoberal výškou dohodnutého úroku z úveru, ktorý činil za 5 rokov sumu 368,45 eur (z úveru 497,91 eur), čo je 14,83 % ročne. Ide o orientačný výpočet s odkazom na ust. hlavy 5 § 1 Úverových podmienok. Pri výpočte súd postupoval podľa rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 28.9.2011 sp.zn. 3Co 3/2011.

Z internetovej stránky NBS súd preveroval úrokové miery podobného úveru v bankách a zistil, že pri spotrebiteľskom úvere so splatnosťou nad 1 rok do 5 rokov v decembri 2008 činil úrok 13,65% p.a. Z toho je zrejmé, že ročný úrok dohodnutý medzi účastníkmi v danom prípade len čiastočne prevyšoval mieru úrokov poskytovaných v tomto období bankami.

Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009).

Vzhľadom na vyššie uvedené závery súd považoval dohodnuté úroky za primerané. Navrhovateľ v podanej žalobe uplatňoval sumu 728,50 eur. Súd považoval nárok navrhovateľa na sumu 694,69 eur za dôvodný a v tejto časti žalobe vyhovel. Vo zvyšnej časti súd návrh navrhovateľa zamietol. Súd zároveň podľa § 160 ods. 1 O.s.p. povolil platenie v splátkach, nakoľko mal za to, že sú splnené preto podmienky.

Súd nepriznal navrhovateľovi trovy poplatkov za výpisy a zároveň tie úhrady, ktoré z jednotlivých splátok platených odporkyňou boli platené na tento účel. Súd odpočítal z celkovej istiny, ktorú si navrhovateľ uplatnil z dôvodu toho, že išlo o poplatok za službu, ktorá bola v prospech navrhovateľa a zároveň táto služba neúmerne navyšovala trovy samotného poskytnutého úveru, čo súd považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve. Zároveň súd nepriznal ani žiadanú zmluvnú pokutu vo výške 8,48 eur, nakoľko má súd za to, že ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 3 O.s.p., nakoľko mal navrhovateľ v konaní neúspech len v nepatrnej časti, preto mu súd priznal plnú náhradu trov konania pozostávajúcich zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 43,50 Eur a trov právneho zástupcu navrhovateľa vo výške 141,79 Eur pozostávajúcich z 2x hl. úkon po 51,45 Eur (prevzatie a príprava, podanie návrhu na súd) + 2x paušál po 7,63 Eur + 20,00 % DPH (23,63 eur) vypočítaných podľa vyhlášky 655/2004 Z.z.. k náhrade trov úspešného navrhovateľa súd zaviazal neúspešnú odporkyňu v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd do Prešova.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedených v § 221 ods. 1 OSP,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205 a OSP),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie. Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.